

Stempibarski glas.

MESECA CVETOROŽCA VIII. ŠTEV. 2.

oooooooooooo
ooo

Ben-Dan:

ZUNAJ JE POMLAD.

Zunaj tako prijazno blesteče
se žarko sonce smeje,
tu pa je mračno...
Ledena sapa veje
in kakor od nesreče
srce je žalno.

Druge pomladi
so upi cveteli,
sedaj pa oveli
v nicu leže.

Gotovo po logu vse je zeleno
in ptički tam bogu
slavo pojo,
tu pa je mračno...

Vse je ledeno,
misel je mrka
in tuga ž njo trka
na trudno srce...

BLAGOR TEBI.

Blagor tebi, da si slep.
Blagor tebi, da si gluha.
Ti ne gledaš v grdi svet
in ne slišiš : "Očka, kruh!"-

Blagor tebi, če si sit,
v huđi suši pa napit ;
Ti ne čutiš nič gorja,
srečni človek brez duha!

SAM V POMLADI.

Že v gaju ptički dve
sta gnezdo si zgradili,
Zedinjeni obe
se bođeta ljubili.

V naravi parčkov sto
Se srečnih je združilo-
Le moje srce bo
Samotno se solzilo.

Metuljčka bila dva,
Na cvetu se objela.
Kot eden tam oba
V sreči obsedela.

Fjokelovič:

D E N A R .

Zgodilo se je, da so mi prsti pri preštovanju bankovcev nenadoma obstali. Zamišljeno sem zrl v bankovec, ki je tičal med palcem in kazalcem.

Kaj mi je neki danes!

Nikoli se nisem ob pogledu na te kose papirja, ki ne predstavljajo zame nobene vrednosti, vznemirjal. Bili so mi vedno le brezpomembni kosi papirja. Bili so mrtvi kosi papirja.

Mrtvi kosi papirja?

Onega dne sem v bankovec uzrl življenje. Zdelo se mi je, da imam pred seboj veliko ogledalo, v katerem se zrcali ves svet.

Hudobija, hinavščina, pohlep človeštva. Vse to je v obliki strahotnih pošasti prežalo iz bankovca.

Okoli mene se je vse nekam zazibalo in že sem plaval po neizmernem prostoru malega bankovca.

Srečal sem reveže, objestne bogatine, pohlepne in strastne igralce, ubijalce.

Videl sem kralje, potepuhe, kardinale, tatove, ministre, sleparje. Vsa ta nepregledna množica se je vdano klanjala mogočnemu bogu - Denarju. Mogočnemu bogu, ki hudo plačuje in dobro kaznuje!

Kakšna pa je pot, kakšno je življenje bankovca, ki je kakor čarobno ogledalo, bankovca, ki vsak trenutek lahko razgrne pred teboj podobo vsega sveta.

Mogočen gospod v črni obleki, s trdim ovratnikom in s cilindrom na glavi mu je vdahnil življenje in ga lepega, neomadeževanega poslal v svet.

Neomadeževanega?

Moreš li reči, da je gospod v črni obleki, ki je oče bankovca, vzor poštenjaka? Kdo more to reči? Jaz si kaj takega ne bi upal. Še nikoli nisem slišal, da poštenjaki nosijo cilinder!

Moj pokojni ded mi je večkrat pripovedoval, da je prejšnje čase edinole peklenšček hodil po svetu s cilindrom na glavi, in sicer zato, da ga ljudje ne bi spoznali. - Kako je danes, ne vem, a mislim, da ni prav nič drugače...

Bankovec s svetlim cilindrom na glavi potuje iz kraja v kraj, gre iz roke v roko. Vedno bolj umazan je, kakor da bi se v njem zbirala umazanost in hudobija vseh ljudi.

In res, toliko se je te umazanosti nabralo, da je cilinder ne more več prikrivati.

In bankovec odloži cilinder.

Umazanemu, raztrganemu in brez cilindra priprosto ljudstvo zaupa in ga sprejme pod streho, pahne ga od sebe, ko je že prepozno, ko ga je bankovec že opeharil...

In bankovec potuje dalje, dokler se ne vrne v naročje svojemu očetu. Ta ga z veseljem sprejme, ga skrbno pregnete, mu dá nov cilinder in ga zopet pošlje v svet...

K gospodu v črni obleki se zatekajo umazani bankovci, - se izteka umazanost ljudi. In to umazanost gospod v črni obleki vsakokrat skrbno pregnete, jo pokrije z novim svetlim cilindrom in zopet pošlje v svet...

Zakaj da mora tudi denar nositi cilinder!!

Ben-Dan:

J E T N I K I .

V večnem vrvenju življenja,

prepolnem trpljenja

oba sva v zaporu:

ti v zlatem dvoru,

a jaz za rešetko uboštva.

Po svetli sinjini

tam v višini

pa prosto ptički lete. -

A naju srce

tu vklenjeno je,

zaman po svobodi vzdihuje...

⋮

Predragi kritikûn,

Že dolgo me je mikalo, da bi ti napisal kaj, kar bi te zanimalo. Ti, ki si v javnosti neštetokrat na tisoč načinov dokazoval, kako se pri svojih "Klanfarijah" dolgočasiš, ali si kedaj poskusil napisati nekaj vrstic, ki bi zanimale vsaj pet ljudi? Ker vem, da nisi, ti svetujem, da poizkusiš in videl boš, da je težje napisati eno samo besedo kakor pa dokazovati, da je najboljša knjiga le prazno delo.

Slišal sem, da moraš zlezti zelo nizko s svojega prestolčka, da lahko čitaš "Štempiharski glas". Kdo te pa, vruga, prosi, da ga čitaš?! Če pa ga že kdaj čitaš, vedi, da je pisan za Štempiharje in ne za... Izidorja Cankarja (s katerim -bodi prepričan- še ne moreš v nobenem oziru primerjati).

Svojemu bratu, ki je tako kokodakal zaradi naše knjižice "Literati in štempiharsko državljanstvo", v kateri sem pretvoril Župančičeve in Gregorčičeve pesmi, pa povej, da sem to storil le z dobrim namenom. Stvar je imela dobre posledice: Štempiharji so začeli nehote primerjati omenjene pesmi z originali in se tako seznanili z imeni in deli vseh pesnikov, ki so bili s pretvorjenim imenom navedeni v knjižici.

Svetujem ti, predragi kritikûn, da omenjeno knjižico pazno čitaš in ko jo boš prečital vso, kakor so jo moji zvesti Štempiharji, ti bo gotovo kaj pametnega šinilo v prezračeno butico.

Rad bi, da tudi svojemu mlečnozobemu jagnjetu pojasniš, da je kriva velika razlika, ki je med nami in njim, če se med nami ne počuti dobro. -

Mi vemo točno, kaj smo, on pa ne kaj bo in ne kaj je. Med nami so elementi, ki¹⁰človeški družbi že koristni, on pa še ne ve, ali bo tak sploh postal, in to je krivo, da se ga polasča tista čudna delikatnost, ki mu ne dovoljuje med delavce, kateri dišijo po najžlahtnejšem parfemu, ki mu po naše pravimo znoj.

Poslušal sem že nekajkrat pogovore tvojih učenih zajčkov. Kar sram me je bilo med takimi junaki!

Ko sem jih slisal, so se mi zazdeli mogočni vojščaki kralja Matjaža. V svoji skromnosti sem si že zavihal rokave, da jim pomagam v boju za našo stvar, a pri prvi zapreki sem ostal sam in o junakih ne duha ne sluha. Tedaj je zraven mene slovesno zabrundal Fjoketo po svoji navadi: "Saj sem vedel, da bo tako!"

Ne maram se dolgo zgubljeni v teh malenkostih, ker abesinski pregovor pravi: "Vse dolge reči se rade spremenijo v kačo". Le to naj ti še povem: Ako ti kaka moja klanfarija ugaja, ne misli, da je lepa, ker lepih nisem še nikoli dal v javnost in najbrže tudi ne napisal. Če pa "pozabimo" postaviti kdaj v našem listu piko na i, vedi, da delamo to, le da preskrbimo tebi zadoščenje, postavljati jo ter možnost čutiti se velikega kritika in literata. Če bi bilo v naši pisariji vse dovršeno, kam naj bi potem ti usmeril svoje grajanje?! Sicer kar se tega tiče, te kar zavidam, ker ti imaš vsaj to veselje, da grajaš moje klanfarije, jaz pa še tega ne, ker tvoje pisarije ni ne černe na belem, ne bele na črnem.

Neki drugi tvoj visokorodni bratec mi je zabrusil, da se ne more zgubljati v pogovor ali sploh v sodelovanje z nami radi neke možganske razlike. Sprva nisem dobro razumel, a sedaj bom predlagal zvestemu Fjoketu, da se dâva skupno operirati na možganih. Pri operaciji naj nama odvzamejo polovico možganov, in prepričan sem, da se bova z onim gospodom potem dobro razumela.

Ker že govorim o tvojih brateih, mi je prišlo na misel, da bi bilo dobro, ako bi se gospod "Balalajka" uveril, da se hiša začne po navadi zidati pri temeljih in ne od zgoraj in ko se zida, je sploh zelo dobro, da se zidanje ob ugodnem vremenu pospeši, čeprav se strinjam z mislijo, da je velika umetnost zidati ob nevihti (Saj je bila Štempiharja sezidana ob samih nevihtah). - Vreme je ugodno in se obeta, kje so pa veliki načerti in drugo?

Še in še bi ti, dragi kritikûn, rad odgovarjal, svetoval in te vpraševal, a čas je zlato, in ker mi tega primanjkuje, ti bom že prihodnjič kaj več pisal.

V prepričanju, da boš kaj kmalu sikal svoje zelene odgovore, te pozdravlja - Čin-Čaj.

:::::

:::

:

V zadnji številki sem napisal svojim nikoli zadovoljnim čitateljem roman v štirih delih. Ne morem se pohvačiti, da je delo želo mnogo odobravanja. V današnjih časih je življenje bolj dinamično in nam ne preostaja časa, da bi se poglobljali v čitanje debelih romanov. Zato sem prevedel iz afrikanščine sledečo novelo, ki govori o večni ljubezni:

.....

En poljub, dva poljuba, trije poljubi, štirje poljubi, pet poljubov. - Štirje poljubi, trije poljubi, dva poljuba, en poljub....trudu.

k o n e c .

: : :

:

PREGOVORI IZ FJOK-ŠČU-ČAJSKÉ VASI.

Ne dajaj nikoli nasvetov ljudem, ki so v ščegetalnem stanju.

Če te kdo udari na desno lice, vrni mu takoj, sicer se boš kesal.

Ljubi svojega bližnjega kakor on tebe.

Bodi neumen, ker brez neumnosti ni korajže, a brez korajže ni uspeha.

Štempiharji bodo izumrli, ko se bodo začeli zanašati na božjo pomoč.

Ako oblečeš Štempiharja v frak in mu obesiš okoli vrata svetinjo, bodo vse njegove "prismojenosti" ..globoko modrovanje.

Ako bi v naš časopis pristavil kak minister samo podpis, bi bile naše čenče veliko literarno delo. Našle bi se vse tiste lepote in vrline, ki jih sami ne bomo v časopisu nikoli videli.

Kdor primerja našo pisarijo z literaturo, je prismoda, kdor jéne, je tudi.

Človek je najhujša zver: saj je zmožen celó obrekovati Štempiharje.

Kadar si žalosten, je najbolje, da se razvedriš, ali pa da umrješ.

Priznaj vsakemu tepcu, da je modrijan, pa boš zaslovel kot najboljši poznavalec ljudi.

Med nešteti nezmiselnostmi je stvarnik vendarle ustvaril nekaj pametnega --- neumnost.

Ako bi hotela Fjok-Šču-Čajska vas ustreči vsem željam in prošnjam, bi morala imeti 278968715 članov, katerih polovica bi morala biti milijonarjev, ki naj bi dajali svoje imetje na našo razpolago.

: : : : :

: : :

:

KER MI JE neki gospod

OMENIL, da bi rad sodeloval v našem listu, a da ne more, ker da nima primerne snovi, mu tu nastavljam nekaj niti, iz katerih lahko splete dokaj zanimivih povesti in pravljic. Če ni tega zmožen, pa naj napiše, kako se človek počuti s prazno glavo.

.....

1. Živela je ženska, ki ni nikoli po nepotrebnem klepetala.
2. Živel je pesnik, ki je bil bogataš.
3. Živel je delavec, ki je dobival plačo primerno svojemu trudu.
4. Živela je devica, imela je 35 let, a trdila je, da jih ima 40.
5. Živela je ženska, ki se ni nikoli lagala.
6. Živel je človek, ki je bil zadovoljen.
7. Živel je mož, ki je bil pošten.

.....

...

Z A U G A N K A R J E.

Rešitev ugank v 1. številki:

1. Rebus: Ena lastovka ne naredi poletja!
2. Rebus: Dobro doma, kdor ga ima.
3. Rebus: Denar-glavar!
4. Rebus: Kdor ni dober, ni zal.

Dobili smo samo eno pravilno rešitev. Dobitnik se je obema nagradama odpovedal, da nas ne bi preveč oškočoval. Na željo dobitnika ne objavljamo njegovega imena, ker trdi, da se je nagradama iz srca rad odrekel.

.....

.....

1. Rebus: $\frac{k}{2}$ Rešitev: ples.

2. Rebus: $\frac{ožaj}{2}$ (fraza 5,7)
 $\frac{5}{5}$

3. Rebus: $\frac{os}{n}$ Rešitev: ime gore!

4. Rebus: $\frac{no}{rod}$ $\frac{ar}{gos}$ $\frac{v}{100}$ (fraza 7,12)

Rě-šitve bomo objavili v prihodnji številki. Za pravilne rešilce bomo izžrebali dve nagradi. Rešitve naj se oddajo Fjokelovišu najpozneje do srede, ki je pred četrtkom.

.....

.....

Našim zvestim čitateljem, dopisnikom in prijateljem javljamo, da se je naše uredništvo preselilo zaradi finančne krize iz Markove kavarne v ljudski vrt, klop števil. 13.

NEODGOVORNI UREDNIK: FJOKELOVIČ. NEODGOVORNI RAVNATELJ: BEN-DAN!